

РЕШЕНИЕ

№ 4899

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **384** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

С определени № 281/11.01.2023 г. по адм. дело № 195/2023 г. на ВАС, Осмо отделение, делото е разпределено на Административен съд София- град след възникнал спор за подсъдност.

Образувано е по жалба, подадена от [община], ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], представлявана от К. М. – кмет, чрез адв. И. Х. от ВТАК, срещу решение № ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане с изх. № С220022-035-0314371/26.10.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, с което не е уважено възражение срещу установяването за изтекла погасителна давност относно публични вземания по изпълнително дело № 22130007289/2013 г.

Според жалбоподателя незаконосъобразни са заключенията на публичния изпълнител и на директора на ТД на НАП С. относно прилагането на института на погасителната давност по отношение на Акт за установяване на публично общинско вземане /АУПОВ/ № АУ000709/12.11.2015 г. и АУПОВ № АУ000710/12.11.2015 г. Твърди, че административният орган не е обсъдил приложените към жалбата до него писмени доказателства, видно от които с писмо, изх. № МП268/08.03.2016 г., [община] е отправила искане до ответника за образуване на изпълнително производство за вземанията по двата цитирани акта. Счита, че още към онзи момент погасителната

давност е следвало да бъде прекъсната, поради което мотивите, че актовете били присъединени към изп. дело № 22130007289/2013 г. с разпореждане за присъединяване № С220022-105-0407153/26.10.2022 г., издадено след Постановление № С200022-022-000341127.01.2020 г., с което бил наложен заповест на банкови сметки, е неоснователен и необоснован. На следващо място сочи, че с издаване на Постановление № С200022-022-000341127.01.2020 г., с което бил наложен заповест на банкови сметки, погасителната давност за двата акта отново е била прекъсната, като е започнала да тече нова давност от 27.01.2020 г. С горните аргументи, жалбоподателят обръща внимание, че случаят, противно на посоченото в разпореждането за частично прекратяване на публичния изпълнител, не касае хипотезата на чл.172 ДОПК, поради което сита, че същото е издадено при неправилно тълкуване и прилагане на закона. Иска от съда отмяна на решение № ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане с изх. № С220022-035-0314371/26.10.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. и връщане на преписката за произнасяне при спазване на задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира разности.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят не изпраща представител. От процесуалния представител на жалбоподателя е постъпила молба с приложения от 10.05.2023 г., в която се излага становище по съществото на спора и не възразява да бъде даден ход на делото в негово отсъствие. Представен е списък с разности.

Ответникът по жалбата - директорът на ТД на НАП С., представляван от юрисконсулт К., моли съда да потвърди оспореното решение по подробно изложените мотиви в него. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, I-во отделение, 21 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По отношение на „ЦБА Ловеч“ ЕООД били установени публични държавни вземания, както следва – за ДНО в размер на 3677.44 лв. – главница и лихви в размер на 542.10 лв. и за ТБО в размер на 8047.57 лв. – главница и 1376.18 лв. лихви. За горните вземания, на осн. чл.107, ал.3 от ДОПК, старши счетоводител на дирекция МП при [община] издал Акт за установяване на задължение по декларация №АУ00709/12.2015 г. и Акт за установяване на задължение по декларация №АУ00710/12.2015 г. срещу „ЦБА Ловеч“ ООД /л.21-л.24 по адм. дело №10978/22 г. – приложение/.

С писмо, изх. № МП 268/08.03.2016 г., [община] е отправила искане за образуване на принудително производство по реда на ДОПК до ТД на НАП [населено място], в което е посочила, че се касае за установените с Акт за установяване на задължение по декларация №АУ00709/12.2015 г. и Акт за установяване на задължение по декларация №АУ00710/12.2015 г. задължения на длъжника „ЦБА- Ловеч“ ООД. Към същото били приложени копие от актовете, известията за доставяне и съобщение № 1235/17.12.2015 г. по чл.32 от ДОПК /л.19 адм. дело №10978/22 г. – приложение/.

С писмо, изх. № 14-00-468/18.10.2022 г., [община] е направила запитване до ТД на НАП [населено място], относно задълженията на „ЦБА Ловеч“ ЕООД, в което е уточнено, че се изисква информацията относно изпратеното до ТД на НАП искане, изх. № МП 268/08.03.2016 г., [община] за образуване на принудително производство за

посочените в Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00709/12.11.2015 г. и Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. публични задължения на длъжника „ЦБА- Ловеч“ ООД. В писмото е посочено също, че искането било получено от служител на ТД на НАП [населено място] на 10.03.2016 г. /л.65 от адм. дело №10978/22 г./.

В отговор на горното запитване, в писмо изх. № С220022-178-0023440/18.10.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител на ТД на НАП е посочено, че срещу „ЦБА Ловеч“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е образувано изп. дело № 22130007289/2013 г. по описа на ТД на НАП за следните публични задължения – ТБО по Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ002994/14.04.2017 г. и ДНО по АКТ за установяване на публично общинско вземане № АУ002985/14.09.2017 г. на [община]. Посочено е също, че било издадено Постановление, изх. № С200022-022-0003411/27.01.2020 г., с което е наложен запор на банковите сметки на дружеството. Нямаło започнато принудително изпълнение и производството не било прекратено /л.64 от адм. дело №10978/22 г./.

Издадено е разпореждане за присъединяване, изх. № С220022-105-0407135/26.10.2022 г. от главен публичен изпълнител към ТД на НАП г. С., с което, на осн. чл.217, ал.2 от ДОПК, към изп. дело № 22130007289/2013 г. по описа на ТД на НАП са присъединени вземанията по Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00709/12.11.2015 г. и Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. за задължения на длъжника „ЦБА- Ловеч“ ООД /л.46 от адм. дело №10978/22 г./

Видно от разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл.255 от ДОПК, изх. № С220022-035-0314371/26.10.2022 г. /л.43 от адм. дело №10978/22 г./, същото е издадено по повод получено писмо, изх. № 20-00-5-1/25.10.2022 г., по описа на [община] относно подадена при вискателя жалба срещу мълчалив отказ за произнасяне по молбата на „ЦБА Л.“ за произнасяне по молба за заличаване на задължения за влезли в сила актове по давност. В разпореждането е посочено, че „ЦБА Ловеч“ ЕООД подало възражение на 15.09.2022 г., с което претендираło за изтекла давност относно Актове за установяване на публични общинско вземане на [община]. По постъпилото възражение се произнесъл главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ с разпореждане № С220022-137-0008802/28.09.2022 г. Посочено е, че срещу горното разпореждане постъпила жалба от дружеството, която била оставена без уважение, като неоснователна, с решение № 369/13.10.2022 г. С горните уточнения, главният публичен изпълнител посочил, че към онзи момент в ТД на НАП [населено място], дирекция „Събиране“, по влезли в сила актове на [община], за които не се е произнесъл публичен изпълнител по изп. дело № 22130007289/2013 г. били следните: ТБО по Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. и ДНО по Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00709/12.11.2015 г. Отбелязано е, че посочените задължения са присъединени по изп. дело № 22130007289/2013 г. с разпореждане за присъединяване № С220022-105-0407153/26.10.2022 г., издадено след Постановление № С200022-022-0003411/27.01.2020 г., с което бил наложен запор на банкови сметки и следователно не била осъществена хипотезата на чл.172 от ДОПК за спиране на погасителната давност. С тези аргументи, на осн. чл.225, ал.1, т.7, вр. с чл.168, ал.3 от ДОПК, публичният изпълнител прекратил производството по изп. дело №

22130007289/2013 г. по отношение на Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. и ДНО по Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00709/12.11.2015 г., поради изтекла давност. Разпоредането на публичния изпълнител е оспорено пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. №С220022-000-0516166/01.11.2022 г., по описа на ТД на НАП С. /л.15/.

С решение № ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л.12/ жалбата на [община] е оставена без уважение като неоснователна. Решението е връчено на [община] по електронен път на 17.11.2022 г./л.10/.

Срещу решение ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото със същото разпоредане № С220022-035-0314371/26.10.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е подадена жалба, изпратена по подсъдност до Административен съд София град, с вх. № 63-00-671/25.11.2022 г. на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 268 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция на НАП С. – компетентен орган съгласно чл. 266, ал.1 ДОПК. Решението е издадено в рамките на 14-дневния срок по чл. 267 ДОПК и в съответствие с административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичане на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността /ал. 2, изр. 1 от чл. 171 ДОПК/.

Процесните публични общински вземания, обективирани в №АУ00709/12.11.2015 г. и Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. касаят задължения за данък върху недвижими имоти и такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. Съгласно редакцията на чл.28, ал.1 от ЗМДТ, действаща към 2013 г., ДНИ се плаща на две равни вноски в следните срокове – от 01 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която са дължими, като съгласно Наредбата за определянето и администрирането на местни такси и цени на услуги на територията на [община], ТБО се заплаща в сроковете на ДНИ. При това положение, правилно административният орган е достигнал до извод, че давността по двата процесните публични вземания е започнала да тече от 01.01.2014 г., като е била прекъсната с издаването на процесните актове за установяване на общински публични вземания на 12.11.2015 г. Ето защо, срокът е започнал да тече от 12.11.2015 г.

С разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ДОПК са регламентирани хипотезите, в които давността спира. В разглеждания случай правилно публичният изпълнител е приел, че не е налице нито една от хипотезите на чл. 172, ал. 1 от ДОПК, тъй като видно от доказателствата по делото, искането за образуване на принудително производство, с изх. № МП 268/08.03.2016 г., подадено от [община] до ТД на НАП относно процесните вземания, предмет на издадените Акт за установяване на публично общинско вземане №АУ00709/12.11.2015 г. и Акт за установяване на публично

общинско вземане №АУ00710/12.11.2015 г. е произвело действие едва с разпореждането за присъединяване, изх. № С220022-105-0407135/26.10.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител към ТД на НАП г. С.. Следователно, от датата на издаване на процесните актове – датата, от която е започнал да тече давностния срок-12.11.2015 г. до датата на издаване на цитираното разпореждане за присъединяване на процесните вземания към изп. № 22130007289/2013 г. по описа на ТД на НАП –на 26.10.2022 г. няма извършвани действия по чл.172, ал.1, т. от 1 до 5 ДОПК, които да са довели до прекъсване на петгодишната погасителна давност. Ето защо, правилен е изводът в обжалваното решение, че давността по горните публични общински вземания е започнала е изтекла на 12.11.2020 г.

Изложените в жалбата доводи за незаконосъобразно бездействия от страна на ТД на НАП по искането за образуване на принудително производство, с изх. № МП 268/08.03.2016 г., подадено от [община], не подлежи на разглеждане в настоящото производство, образувано по реда на чл. 268 ДОПК по жалба срещу № ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

По гореизложените съображения съдът приема, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон, а жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода от делото в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, I-то отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [община], ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], срещу решение № ПИ-413/14.11.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

ОСЪЖДА [община], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: